

стъкъ, което си придоби общност навсякъде изъ България, вѣроятно има началото си отъ руското, турското или гръцко названия на фъстъцитѣ: фисташка (руски), фистикъ (турски) и фъстъкия (гръцки) по П. Поповъ. А въ Македония и петричко сега казватъ на фъстъцитѣ — кикирики.

Фиг. 1.

Правостоящи — червени фъстъци — карловско-садовско семе, въ шушулка съ 3—5 семенца.

Растението *фъстъкъ* (арахисъ хипогей) е отъ голѣмото семейство на бобовитѣ (пеперудоцвѣтни) растения. (Къмъ това сем. сж видоветѣ: бобъ, леща, бакла, грахъ, детелина, акация и мн. др.).

Фъстъцитѣ сж много видове — едни пригодени само за топлиѣ страни, а други приспособени и за страни съ по-умѣренъ климатъ, къмъ които може да причислимъ и България, особено южнитѣ и ю. западни предѣли. Тѣзи области сж по долината на р. Марица: Пловдивско, Хасковско, Борисовградско; по долината на р. Тунджа: Карловско, Казанлъшко; по долината на р. Струма: Джумайско, Св. Врачко и Петричко. Опититѣ даватъ благоприятни резултати и въ Дупнишко, Кюстендилско, па даже и въ нѣкои мѣста въ сев. България.